

Från kunskap till handling

ENKÄTUNDERSÖKNING – SAMLING FÖR SOCIAL HÅLLBARHET

Sveriges
Kommuner
och Landsting

Inledning

Tillsammans med 20 kommuner, landsting och regioner samordnade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) åren 2011-2013 Samling för social hållbarhet - minska skillnaderna i hälsa (Samlingen).¹

I december 2013 genomfördes en uppföljning av detta arbete. En enkätundersökning skickades ut till samtliga deltagare i Samlingen. Totalt 17 av 20 deltagande organisationer besvarade enkäten. Resultaten redovisas i denna rapport.

Rapporten ger en bild av hur deltagarna upplevde arbetet med Samlingen och om och hur de har gått vidare med de fem rekommendationerna och 23 åtgärderna som arbetet resulterade i. Vilka är utmaningarna och framgångsfaktorerna? Vilket stöd behöver deltagarna i det fortsatta arbetet?

Sedan Samlingen avslutade sitt arbete har SKL gått vidare och tillsammans med Folkhälsomyndigheten våren 2014 lanserat en fristående fortsättning – Mötesplats social hållbarhet

Rapporten har författats av Mia Eriksson som är masterstudent vid CHES (Centre for Health Equity Studies).

Stockholm i april 2014

¹ Arvika kommun, Botkyrka kommun, Eskilstuna kommun, Göteborgs stad, Helsingborgs stad, Landstinget i Dalarna, Landstinget Sörmland, Landstinget Värmland, Linköpings kommun, Malmö stad, Regionförbundet Östman, Region Halland, Region Skåne, Tidaholms kommun, Upplands Väsby kommun, Uppsala kommun, Västerbottens läns landsting, Västra Götalandsregionen, Örebro kommun, Örebro läns landsting.

Innehåll

Fördelar och förbättringsområden	5
Analys.....	7
Vad har hänt med Samlingens rekommendationer?	8
I vilken grad har deltagarna gått vidare med Samlingens.....	9
Analys.....	12
Framgångsfaktorer och hinder	13
Framgångsfaktorer	13
Hinder	14
Analys.....	15
Vad kan SKL göra?	16
Mötesplats social hållbarhet – ett viktigt stöd.....	16
Konferenser och seminarier	16
Ge praktiskt stöd	16
Följa upp arbetet	16
Aktivt driva frågan.....	17
Utvecklingsarbeten.....	17
Analys.....	17
Från kunskap till handling.....	18
Långsiktigt arbete	18
Politisk prioritering avgörande.....	18
Mötesplats social hållbarhet för fortsatt arbete	18

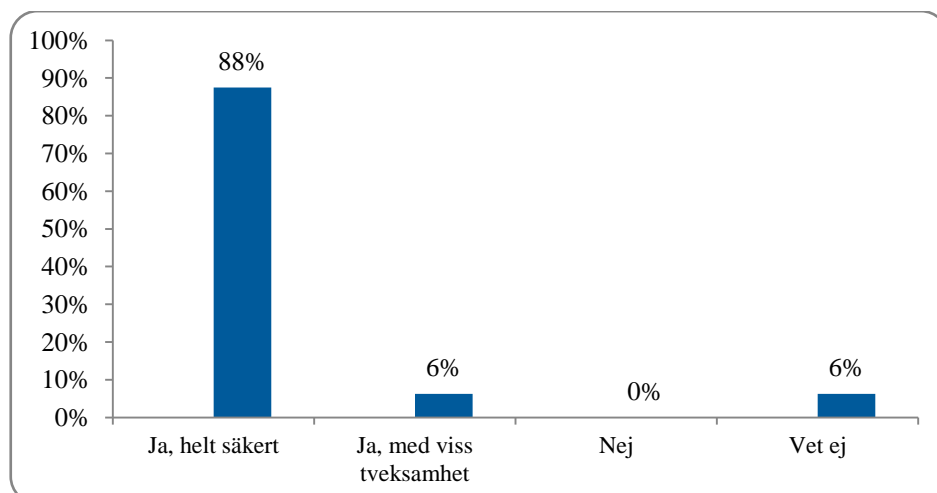
Fördelar och förbättringsområden

Samlingen genomförde under 2011-2012 sex workshoppar i Malmö, Örebro, Uppsala, Eskilstuna, Arvika och Göteborg. De tre teman som avhandlades vid dessa möten var trygga uppväxtvillkor, utbildning/sysselsättning och hållbar livsmiljö. Varje deltagare gavs möjlighet att ha tre representanter vid workshopparna; en från den politiska nivån, en från övergripande tjänstemannanivå samt en sakkunnig beroende på tema för mötet.

Workshopparna förbereddes av tre arbetsgrupper. Dessa hade även en viktig roll i arbetet att med att prioritera och färdigställa de rekommendationer och åtgärder som Samlingen identifierade i samband med varje workshop. Under de två avslutande workshopparna tillsattes en särskild arbetsgrupp med uppdraget att ta fram en slutrapport för arbetet. Förutom experter/forskare som representerade deltagarna i Samlingen deltog totalt 13 utomstående experter/forskare vid mötena. En särskild PM skrevs för Samlingens räkning av professor Olle Lundberg vid CHES.

Fråga 1

Hade deltagarna tackat ja till att ingå i Samling för social hållbarhet om motsvarande inbjudan hade kommit idag?

Samtliga respondenter besvarade denna fråga. Den stora majoriteten av respondenterna uppger att de helt säkert skulle tacka ja att ingå om motsvarande inbjudan hade kommit idag.

Fråga 2

Vilken var fördelen med att vara med i arbetet med Samlingen?

Samtliga 17 deltagare har svarat på frågan vad fördelen med att delta i Samlingen varit.

Flest respondenter (8 st.) svarade att fördelen med Samlingen var det praktiska kunskaps- och erfarenhetsutbytet. Exempelvis utbyte av tankar, utöka kompetensnätverk, ta del av samlade kunskaper och erfarenheter, och rikta fokus på strategi, systematik och långsiktighet.

Fem respondenter uppgav att det handlade om att vidga perspektivet till nationell nivå. Exempelvis *"komma in i det nationella flödet"* och *"få både ett regionalt och lokalt perspektiv på frågorna"*.

Fyra respondenter uppgav att fördelen var att få stöd och legitimitet för frågan på lokal nivå: *"Samarbetet mellan politiken och tjänstemannanivå stärktes i dessa frågor"*, *"En fördel som kan nämnas är att i och med att kommunen varit med i ett nationellt samarbete som genererat resultat samlat i en rapport kan denna bidra till ett samlat kunskapsunderlag för att ytterligare motivera det fortsatta lokala arbetet"*, *"Att både lanstinget och kommunen prioriterat frågan är en fördel. Vi har gjort gemensamma satsningar"*

Tre av respondenterna har nämnt att den största fördelen med deltagandet har varit att få ta del av forskning inom området.

Fråga 3

Vad kunde ha gjorts bättre i arbetet med Samlingen?

Fem av sjutton respondenter uppgav att de inte kom på något särskilt förbättringsområde för arbetet med Samlingen. En person kunde ej besvara frågan med hänvisning till att ansvarig tjänsteman hade slutat i organisationen. Tolv respondenter uppgav att det fanns förbättringsområden.

Flest antal respondenter (5 st.) angav att det fanns brister i det praktiska genomförandet. Bland dessa angavs att *"strukturen för arbetet skulle ha kunnat förbättras"*, *"Vi var för många deltagare i workshopen/arbetsgrupperna och vi hade för olika utgångspunkter och erfarenheter vilket gjorde det svårt att enas kring rekommendationer"*. Det hade behövts mer tid till diskussioner, reselogistiken och tidsåtgången var ibland resurskrävande, och det rådde en otydlighet i inledningsskedet angående arbetsgruppernas roll.

Andra förbättringsområden var *”Folkhälsoinstitutets brist på medverkan och bistånd”*, att landstingsuppdraget fick en för nedtonad roll samt att det var för få forskare som deltog i workshopparna vilket gjorde att förslag till åtgärder endast byggdes på deltagarnas erfarenheter och idéer. En respondent efterlyste mer resurser till projektledning, och en respondent menade att de själva på det lokala planet skulle ha kunnat vara bättre på att sprida arbetet.

Analys

Det faktum att flera respondenter valt att inte alls svara på frågan kan tolkas som att dessa deltagare inte upplevt någon brist som var tillräckligt påtaglig för att lyfta fram. Den stora fördelen med deltagandet har framförallt handlat om ett kunskaps- och erfarenhetsutbyte, att lyfta frågorna till en nationell nivå samt att få stöd och legitimitet för frågan på det lokala planet.

Sammanfattningsvis ger svaren på dessa tre frågor bilden av att deltagarna i hög grad har varit nöjda med Samlingens arbete, även om det också finns förbättringsområden när det gäller det praktiska genomförandet. En övervägande majoritet skulle ha tackat ja på nytt om samma inbjudan hade kommit idag. Det kan betraktas som en indikator på ett framgångsrikt arbete.

Vad har hänt med Samlingens rekommendationer?

Arbetet med Samlingen resulterade i fem rekommendationer och 23 åtgärder som bidrar till att stärka den sociala hållbarheten och minska skillnaderna i hälsa identifierade. De fem rekommendationerna är:

- Integrera jämlikhet i hälsa i all politik, i ordinarie styrning och ledning
- Mäta och analysera problemet och bedöma effekterna av olika åtgärder
- Ge alla barn och unga en bra start i livet
- Ge alla förutsättningar till egen försörjning
- Skapa hälsofrämjande och hållbara miljöer och samhällen

Fråga 4

Vilket var huvudskälet till deltagandet?

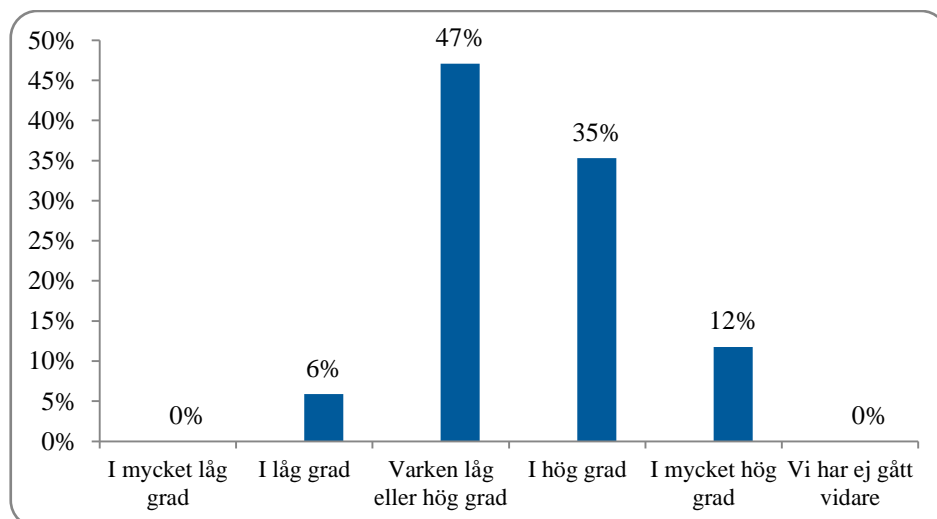
Enligt majoriteten (tio deltagare) av respondenterna låg Samlingens arbete i linje med de mål som redan fanns; ”*Flera av stadens prioriterade strategiska utvecklingsområden skulle beröras inom Samlingen*”, ”*Det utvecklingsarbete som bedrivits inom kommunen låg i linje med de tänkbara insatsområden som Samlingen lyfte som fokusområden ex delaktighet, styrning och ledning, barn och ungdomars uppväxtvillkor*”.

Åtta av respondenterna deltog för att utbyta erfarenheter och få ett kunskapsstöd: ”*..för att få kunskap och inspiration till vårt kommande arbete*”, ”*Vi ville lära oss mer om hur andra gör men också medverka till att utveckla hela frågan*”, ”*Samlingen skulle ge oss värdefull kunskap och bidrag i landstingets fortsatta arbete för att sträva mot jämlik hälsa*”.

Tre av respondenterna deltog för att ta del av forskning och två av respondenterna deltog för att sätta frågan på dagordningen: ”*..och sätta det tydligt på dagordningen både lokalt, regionalt och nationellt*”, ”*För att uppmärksamma och få upp frågorna kring social hållbarhet, minska skillnader i hälsa, på dagordningen*”. En av respondenterna beskrev: ”*I X stad pågår sedan några år ett offensivt arbete för ett socialt hållbart samhälle. Angeläget att vara med i den nationella mobiliseringen*”.

Fråga 5

I vilken grad har deltagarna gått vidare med Samlingens rekommendationer?

Cirka hälften av respondenterna uppgav att de i hög grad eller mycket hög grad gått vidare med Samlingens rekommendationer. Lika stor andel uppgav att de gått vidare med Samlingen rekommendationer i varken låg eller hög grad.

Fråga 6

På vilket sätt har deltagarna gått vidare med Samlingens rekommendationer?

Sexton respondenter har besvarat frågan om hur de har gått vidare med Samlingens rekommendationer. Svarskategorierna rangordnas nedan efter grad av åtgärd.

Tre av respondenterna uppgav att det redan fanns ett gediget arbete som nu fortsätter: *"Sammanfaller till stor del med egna prioriteringar", "Regionen har startat en kommission för jämlik hälsa. Den ska ta fram rekommendationer till politiken på lokal och regional nivå. I arbetet ingår samlingens arbete som ett bakgrundsmaterial"*.

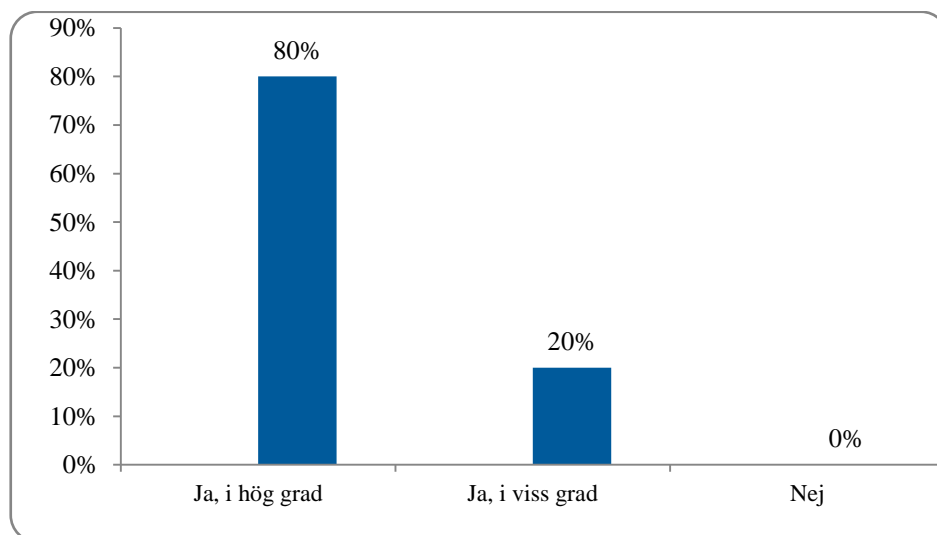
Det sätt på vilket flest respondenter (sju stycken) uppger att de har gått vidare är att med lokala och/eller regionala beslut på olika sätt föra in frågan om social hållbarhet i verksamheterna: *"Vi håller nu på att ta fram en egen strategi för jämlik hälsa och utgår i stort sätt från samlingens upplägg", "Folkhälsoprogrammet har anpassats efter de rekommendationer som gavs i slutrapporten. Folkhälsoprogrammet ska varje år följas upp och en handlingsplan ska kopplas till det. I Flerårsplanen 2014-2016 finns övergripande mål beträffande hälsa och trygghet där social hållbarhet är fokus", "Åtgärderna har spridits internt inom kommunen på många olika sätt och planen är att förvaltningsövergripande samlas för att driva arbetet vidare strategiskt och operativt. Utmaningen är att få in det i ordinarie arbete bland alla övriga åtgärder. Som stöd i detta har kommunen också fattat beslut att delta i den nya Mötesplatsen"*.

Två av respondenterna har meddelat att de har vidtagit åtgärder med relativt omfattande innebörd: ”... Däremot är rekommendationerna som anges något som kommunen arbetar med på olika nivåer. Flera satsningar är på gång för att ytterligare utveckla arbetet inom social hållbarhet: kartlägga hälsoläget för att identifiera ev. skillnader i hälsa på lokal nivå samt formulera indikatorer för att kunna följa upp, analysera och bedöma effekter av insatser, ett samarbete med universitet planeras gällande hälsoekonomiska beräkningsmodeller av insatser, i arbetet med den lokala översiktsplanen är sociala aspekter i samhällsplanering ett av delprojekten”, ”Plattformen för gemensamt ansvar för befolkningen i X adresserar social jämlikhet, inom landstinget sker det bland annat i jämställdhetsarbetet”.

Fyra respondenter anger att de har gått vidare genom att i större utsträckning föra upp frågan om social hållbarhet på dagordningen: ”Diskuteras i olika politiska sammanhang (dialoger) både internt och över huvudmannagränser. Bl. a. vid ett antal konferenser”, ”Vi har hållit en regional konferens för övriga Norrland med resultat och exempel från samlingen. Det kommer att lyftas mer i kommande underlag”, ”Föredragning i KS (kommunstyrelsen) och KF (kommunfullmäktige), bildspel, rapport och film”.

Fråga 7

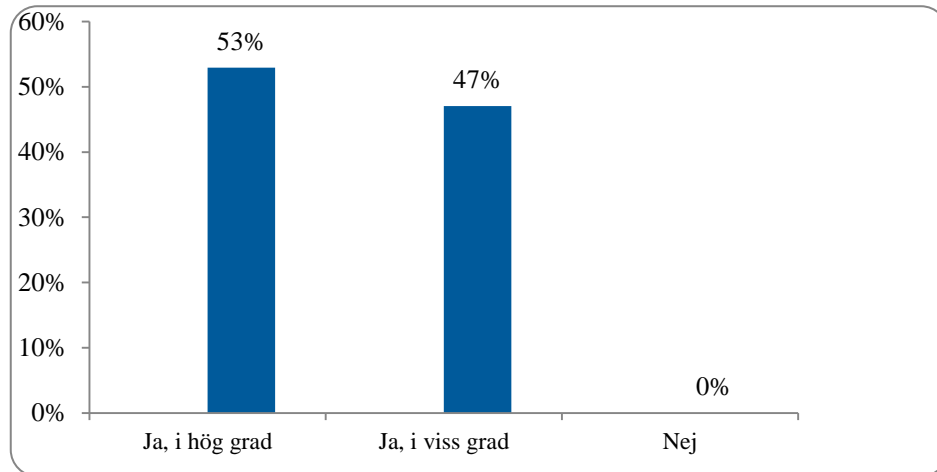
Är innebörden av beslutet att gå vidare att betrakta som ett långsiktigt åtagande?

Av de respondenter som uppgett att de gått vidare med Samlingens rekommendationer uppger 80 procent att beslutet är att betrakta som långsiktigt.

Fråga 8

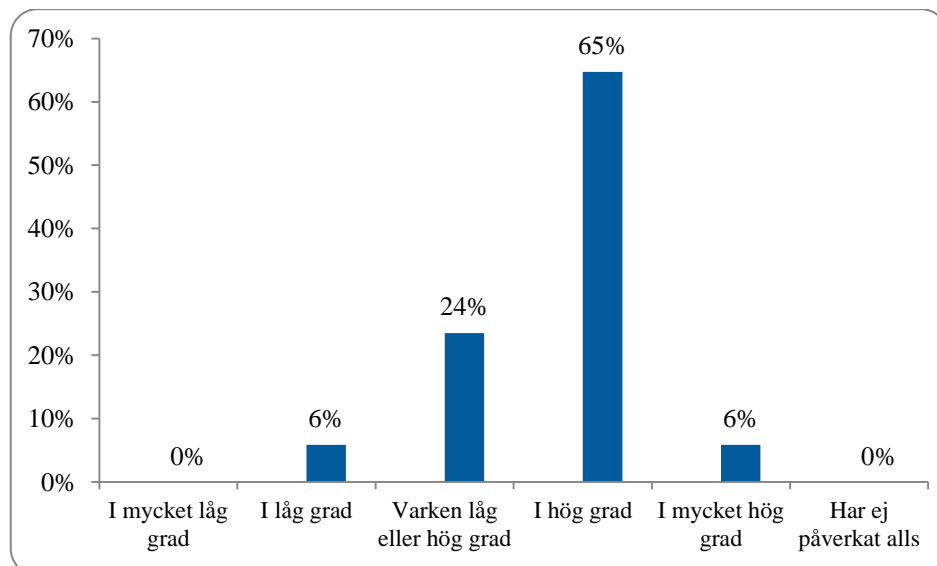
Har arbetet med Samlingen varit ett stöd för det lokala alternativt det regionala arbetet?

Över hälften av respondenterna uppger att arbetet med Samlingen i hög grad har varit ett stöd för det lokala och regionala arbetet. De resterande uppger att arbetet i Samlingen i viss grad har varit ett stöd.

Fråga 9

I vilken grad har arbetet med Samlingen påverkat (eller kommer att påverka) prioriteringen av arbetet för social hållbarhet?

65 procent av respondenterna anser att Samlingen i hög grad har påverkat eller kommer att påverka prioriteringen av arbetet för social hållbarhet. Ingen av respondenterna anser att arbetet endast har mycket låg grad av påverkan eller inte påverkar alls.

Analys

Den största delen av deltagarna i Samlingen uppgav att huvudskälet till deltagandet handlade om att det låg i linje med existerande mål och prioriteringar. Det kan också förklara det faktum att en så hög andel faktiskt gått vidare med arbetet i hög eller mycket hög grad. Nästan hälften av deltagarna menar samtidigt att man i varken hög eller låg grad gått vidare med Samlingens rekommendationer vilket kan vara svårt att tolka. Handlar det om att inget har hänt eller att det redan pågick aktiviteter i syfte att minska skillnader i hälsa när Samlingen påbörjade sitt arbete? Det står dock klart att arbetet med Samlingen har varit ett stort stöd för deltagarna och har påverkat deltagarnas prioriteringar för social hållbarhet på lokal och regional nivå.

Framgångsfaktorer och hinder

Vilka är framgångsfaktorerna och hindren för att genomföra förändringar för att stärka social hållbarhet och minska skillnader i hälsa?

Framgångsfaktorer

Femton av respondenterna har svarat på frågan om vilka som är de största framgångsfaktorerna för att omsätta rekommendationerna i praktisk handling. Dessa går att sammanfatta på följande sätt (presenteras i rangordning efter antal svar).

Alla respondenter lyfter politiska beslut och politiskt stöd som framgångsfaktorer. Politikens betydelse lyfts både direkt: *"Politiskt prioriterad i kommun och landsting"*, *"Politisk samsyn" i landstingsledningen*, *"Politisk uppbackning"*, och indirekt: *"Att ett övergripande mål om social hållbarhet finns i vår flerårsplan"*, *"Att de finns med i styrsystem, mål och budget"*, *"Resursomfördelning"*.

Åtta av respondenterna tar upp vikten av att samverka och undvika en stuprörorganisation: *"Få en bred förståelse och acceptans för frågorna på tjänstemannasidan"*, *"Samarbetet med landstinget, vi drar åt samma håll"*, *"Redan existerande nätverk mellan landstinget, kommunerna, länsstyrelsen och högskolan"*, *"God samverkan med övriga samhällsaktörer"*.

Sju av respondenterna tar upp den roll som ledningen spelar: *"Styrgrupp och arbetsgrupp inom kommunen som jobbar med detta"*, *"Förankring på högsta chefsnivå"*, *"Att ledningen lyfter frågan som högaktuell och prioriterad"*, *"Struktur för återföring och integrering av nationellt utvecklingsarbete som rör långsiktiga och övergripande frågor"*.

Fem respondenter lyfter betydelsen av att det finns personal med kompetens att kartlägga, mäta och analysera hälsoläget: *"En framgångsfaktor är naturligtvis tillgång på relevant analys. Jämlikhet och jämställdhet är komplext och komplicerat så det krävs personer som kan analysera och problematisera, ställa frågor till data på andra sätt än vi tidigare kanske har gjort"*, *"Visa på behov genom möjligheten att mäta och följa upp skillnader i hälsa mellan olika sociala grupper"*.

Fyra respondenter nämner vägledning från praktik eller från forskning som en framgångsfaktor: *”Lokala goda exempel, se hur andra löst liknande frågor”, ”Dels har vi använt specifika forskningsresultat för att forma argumenten. Dels ser vi ett starkt behov av att utveckla ett samarbete med akademierna genom att stödja och främja forskning om att motverka ojämlikhet i hälsa. Vi gör det t.ex. genom att Folkhälsokommittén i regionen finansierar en förstudie under 2014... Särskilt viktigt blir att initiera studier för att bättre förstå villkoren för implementering av insatser - varför blir det som det blir när vi vill så väl?”*.

För tre av respondenterna är konkretion en viktig framgångsfaktor: *”Att ge rekommendationer som är konkreta och (politiskt möjliga att genomföra.)”, ”Våga vara konkreta”*.

Hinder

Av 17 respondenter besvarade 13 frågan om vilka hinder som finns för att omsätta rekommendationerna i praktiken. Varje respondent fick uppge tre svarsalternativ. Tio respondenter har uppgett tre hinder, tolv har uppgett två och tretton har uppgett ett hinder.

Det som flest (sju respondenter) tar upp är bristande prioritering på lokal, regional och nationell nivå: *”Trots frågornas angelägenhetsgrad, drunknar de i landstingets och kommunernas akuta åtgärdsbehov”, ”Att frågan inte är prioriterad på nationell (stat, myndigheter) och regional nivå med uttryckt efterfrågan från berörda aktörer kring samverkan på lokal nivå”, ”Att det finns så många olika prioriterade frågor/engagemang inom kommunen - framförallt under ett valår”, ”Inte självklart förankrad och ansedd som prioriterad hos landstingets traditionella verksamheter”*.

Sex respondenter nämner vikten av att social hållbarhet måste genomsyra alla verksamheter för att kunna få genomslag: *”Att kunskapen om betydelsen för kommunens verksamheter och kommunens tillväxt inte genomsyrar hela organisationen och därför inte prioriteras ute i verksamheterna”, ”Revirmässiga konflikter på tjänstemannanivå”, ”Stor organisation och hur får vi alla med på tåget”*.

Fem respondenter lyfter brister i den lokala kapaciteten att hantera frågan: *”..på samma sätt kan brist på tillräckligt stor resurs/personer för analys bli ett hinder. I ett landsting är det väldigt mycket som ska följas upp och kraft/resurs för att analysera kan ibland bli otillräcklig för att vidareutveckla och förbättra både arbetsätt och resultat”, ”Struktur för återföring och integrering av nationellt utvecklingsarbete som rör långsiktiga och övergripande frågor”, ”Alla tycker att arbetet är viktigt men när det kommer till konkreta handlingar utifrån rekommendationerna finns det motstånd som förmodligen baserar sig på bristfällig kunskap”*.

Fem respondenter nämnde bristande långsiktighet som hinder: *"Inga mål i till exempel flerårsplaner som tar upp frågan"*, *"Kräver uthållighet och mod att förändra vissa gamla strukturer"*, *"Långsiktighet ofta en valperiod"*.

Andra hinder som berördes av respondenterna var resursbrist (3 st.), brist på politisk vilja (3 st.) och brist på konkretion (2 st.), brister i rekommendationerna (1 st.), avsaknad av mandat på kommunnivå (1st.) och svårigheten att omsätta/koppla samman rekommendationerna med verklighetens utmaningar (1 st.)

Analys

Flera av de angivna svaren är att betrakta som "två sidor av samma mynt". Som hinder nämndes brist på politisk vilja, bristande prioritering och långsiktighet. Faktorer som avgörs av politiska beslut. Omvänt togs samma faktorer upp - politiska beslut och politiskt stöd - som de framgångsfaktorer som var viktigast när det gällde att omsätta rekommendationerna i praktiken.

Stuprörsorganisationer och bristande samarbete har av många identifierats som hinder för att omsätta rekommendationerna i praktiken. Det är också viktigt att det finns lokal kunskap och kompetens för att kartlägga, mäta, analysera och implementera arbetet.

Vad gäller politiska beslut omnämns inte beslut på det nationella planet, utan de beslut som fattas på landstings- och kommunnivå. Att social hållbarhet genom-syrar flerårsplaner och styrsystem, att resursomfördelning sker och att det finns politisk uppbackning är viktiga faktorer.

Vad kan SKL göra?

SKL var initiativtagare och samordnade arbetet i Samlingen. Vad kan SKL ytterligare göra för att stödja att rekommendationerna också omsätts i praktiken? Totalt 15 respondenter har besvarat frågan.

Mötesplats social hållbarhet – ett viktigt stöd

Tio respondenter har nämnt Mötesplats social hållbarhet (Mötesplatsen) som viktigt stöd. Fem nämner Mötesplatsen specifikt, två uppger Samlingens webbplats (vilket syftar på Mötesplatsen) och tre efterfrågar det som Mötesplatsen faktiskt erbjuder (fortsätta möjliggöra erfarenhetsutbyte och kunskapsutveckling, sprida kunskap/inspiration, redovisa goda exempel och besvara FAQ).

Konferenser och seminarier

Att anordna konferenser och seminarier är det som näst flest (nio respondenter) nämner som exempel på stöd. De efterfrågar att SKL exempelvis ska delta med kunskapsstöd vid regionala samlingar, anordna utbildnings- och inspirationsseminarier och vara stöd i framtida regionala konferenser.

Ge praktiskt stöd

Att få praktiskt stöd nämndes av åtta respondenter. Konkret handlar det om hjälp med att stödja olika pilotarbeten ekonomiskt och kunskapsmässigt, få utvecklingsmedel till satsningar, stödja kunskapsutveckling vad gäller implementering och utvärdering, samordning av regionernas, kommunernas och landstingens insatser, påverka tillgången till mätindikatorer som saknas, och förmedla samordning mellan utvecklingsarbetet kring prioriterade Jämlika välfärdstjänster.

Följa upp arbetet

Slutligen berörs också att det finns behov av att ”Följa upp arbetet bland medlemmarna, visa på möjligheter och resultat samt återföra det till organisationernas ledning”, samt att ”Koppla kartläggningar till hälsans bestämningsfaktorer; det vi mäter är det vi gör, ta fram indikatorer kopplade till hälsans bestämningsfaktorer”.

Aktivt driva frågan

Sex respondenter tog upp betydelsen av att SKL lyfter frågan på olika sätt och i olika sammanhang. Det som nämndes var att lyfta frågan som högaktuell och betydelsefull i kontakt med kommuner och landsting, att lyfta och driva frågan på nationell nivå och i ”många olika sammanhang”, samt att hålla frågor kring social hållbarhet högt på agendan.

Utvecklingsarbeten

Utöver detta gav respondenterna andra exempel på stöd exempelvis att satsa på ett stort nationellt utvecklingsarbete likt HÅJ (Hållbar jämställdhet), att ibland köra landstingsspecifika spår och att Samlingens rekommendationer ”även ingår i SKLs fortsatta utvecklingsarbeten exempelvis kommande kraftsamling för hälsofrämjande arbete, som sker på initiativ av hälso- och sjukvårdsdirektörernas nätverk.”.

Analys

Det kan konstateras att Mötesplats social hållbarhet som SKL i samarbete med Folkhälsomyndigheten har bjudit in till är efterfrågad av Samlingens deltagare. SKL kan även bidra med att anordna konferenser och seminarier, bistå med praktiskt stöd i form av exempelvis ekonomiskt stöd, kunskapsstöd, förmedling och samordning av att ta fram mätindikatorer, samt att SKL bör lyfta frågan om social hållbarhet och minskade skillnader i hälsa i olika sammanhang (i kommuner och landsting och på nationell nivå).

Från kunskap till handling

Denna rapport har följt upp arbetet med Samlingen men framförallt har den undersökt vilket genomslag arbetet har haft bland deltagarna. Har den kunskap som Samlingen tagit fram också bidragit till handling?

Långsiktigt arbete

Överlag kan konstateras att arbetet med Samlingen har varit uppskattat och haft påverkan på de prioriteringar som deltagande kommuner, landsting och regioner har gjort med anledning av Samlingens rekommendationer. Av de som gått vidare med Samlingens rekommendationer (cirka hälften av deltagarna) anger exempelvis att en mycket hög andel att det är att betrakta som ett långsiktigt deltagande (80 procent).

Politisk prioritering avgörande

Att gå från kunskap till handling är dock förenat med flera utmaningar. Den politiska prioriteringen på kommun- och landstingsnivå är avgörande för att nå resultat. Ledningen spelar dessutom en stor roll för att få till stånd det samarbete som krävs för att uppnå resultat. Med politisk uppbackning kan social hållbarhet få de rätta förutsättningarna att genomsyra alla verksamheter och inte isoleras till en enskild fråga. De rätta förutsättningar som behöver skapas handlar om att höja kunskapsnivån på lokal och regional nivå när det gäller integrering, analys och kunskap om ämnesområdet i stort.

Mötesplats social hållbarhet för fortsatt arbete

Att få till stånd ett långsiktigt perspektiv är avgörande. Frågan måste föras in i flerårsplaner och sträcka sig över flera mandatperioder. Denna iakttagelse överensstämmer helt med innehållet i den första rekommendationen från Samlingen ”Integrera jämlikhet i hälsa i all politik och i ordinarie styrning och ledning”. Förhoppningsvis kan Mötesplats social hållbarhet belysa flera viktiga frågor och bemöta flera av de förväntningar som deltagarna har när det gäller SKL:s stöd i det fortsatta arbetet. Inte minst för att diskutera hur kunskap ska omsättas till handling.

Från kunskap till handling

Enkätundersökning – Samling för social hållbarhet

Tillsammans med 20 kommuner, landsting och regioner samordnade Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) åren 2011-2013 Samling för social hållbarhet - minska skillnaderna i hälsa (Samlingen). I december 2013 genomfördes en uppföljning av detta arbete. En enkätundersökning skickades ut till samtliga deltagare i Samlingen. Resultatet av undersökningen ger en bild av hur deltagarna upplevde arbetet med Samlingen och om och hur de har gått vidare med de fem rekommendationerna och 23 åtgärderna som arbetet resulterade i. Rapporten visar att arbetet med Samlingen har varit uppskattat och haft påverkan på de prioriteringar som deltagande kommuner, landsting och regioner har gjort. SKL har i början av 2014 tillsammans med Folkhälsomyndigheten lanserat Mötesplats social hållbarhet som är en fristående fortsättning på Samlingens arbete. Syftet är att belysa viktiga frågor och vara ett stöd för det fortsatta arbetet för social hållbarhet. Inte minst för att diskutera hur kunskap ska omsättas till handling.

Upplýsningar om innehållet
Jonas Frykman, jonas.frykman@skl.se

© Sveriges Kommuner och Landsting, 2014
ISBN/Beställningsnummer: 978-91-7585-094-8.
Text: Mia Eriksson
Tryck: LTAB

Beställ eller ladda ner på webbutik.skl.se. ISBN/Beställningsnummer nr978-91-7585-094-8.